

stricura în gândire și lucru, ne dă siguranța deplină a victoriilor pe care le avem de câștigat, a suveranității și independenței României Socialiste.

În istoria unui neam, există ore de flux, ore în care, ca în timpul solstițiului de vară, lumina zilei e stăpînă mai mult ca oricînd în văzduh și pe ape, iar cel care seamănă această caldă și pură lumină, din fața căreia umbra se retrage supusă, este secretarul general al partidului și președintele țării, conducătorul nostru al tuturor : tovarășul Nicolae Ceaușescu.

■ **MIRCEA RADU
IACOBAN**

Certitudini

Nemăsurată este nevoia de certitudini. Iar tezaurul de certitudini pe care omenirea și l-a infiripat trudnic, prin veacuri și milenii, se constituie într-una dintre cele mai formidabile moșteniri dobîndite de fiecare generație. În urmă cu două secole, caleașca oprea dinaintea fiecărui pod, vizitiul cobora și încerca trăinicia grinzilor. Certitudine au devenit, astăzi, și viaductul și barajul și mărunțul podeț de beton — după cum nimeni nu mai are motive să pună la îndoială soliditatea marilor certitudini spirituale : poezia lui Goethe ori Eminescu, muzica lui Beethoven ori Enescu. Cine și de ce ar începe a aplica teoria relativității, prin verificarea operațiilor preliminare încercate de Einstein ? Desigur, nimeni — se trece direct la formulă, așa după cum mașinile săgetează panglica autostrăzii, cu deplină încredere în soliditatea întregii construcții. Însăși ideea de progres se întemeiază pe necurmata asimilare și validare a unor certitudini — fiecare echivalînd cu o treaptă de sprijin, o treaptă necesară, fără de care nu poate exista următoarea, nici ascensiunea, nici devenirea. Noi, românii, ne-am dobîndit certitudinile cu trudă și luptă, marile idei putînd fi fericiți și pilduitoare personificate : unitatea națională se intrupează prin eroii săi, Mihai Viteazul, Cuza și atîția alții, neatîrnarea, prin Decebal și Ștefan cel Mare, dreptatea socială, printr-o necșfirșită galerie de personalități și jertfe, de la Horia, de la cei 11.000 din 1907, la militanții comuniști din ilegalitate. Dacă ar fi să încercăm a denumi certitudinile pe care le-am dobîndit în deceniile de istorie nouă, atunci un singur nume le adună buchet. Numele, fiind, desigur, CEAUȘESCU. Marele reazem al încrederii națiunii. De patru ori, la Congrescele al XI-lea și al XII-lea ale Partidului și în legislațiile a VII-a și a VIII-a ale Marii Adunări Naționale, votul meu s-a înscris în entuziasta unanimitate ce-l investea cu cele mai înalte responsabilități de partid și de stat pe Nicolae Ceaușescu, omul în care noi, românii, credem și vom crede mercu, Omul-certitudine. Prezența lui la cirna țării este, prin ea însăși, o garanție. A continuității unei politici neșovăielnice, dedicată bunăstării poporului, întăririi prestigiului patriei, afirmării demnității naționale. Deloc nu-i ușor, acolo, sus, în fruntea țării ; vreme de 15 ani, Președintele nostru a dovedit dirzenie și necșfirșită inteligență scripitoare, pricepere, intuiție, știință și vocație de cirmaci. România și-a înscris, în acest luminos deceniu și jumătate, file de aur în cartea istoriei naționale. Și se cuvine să adresăm cel mai respectuos și călduros omagiu Președintelui Ceaușescu, recunoștința noastră a tuturor românilor, dimpreună cu uraica străbună : să trăiți și să înfloriți, pentru binele țării, pentru liniștea poporului, pentru propășirea întregii națiuni.

Sinteți, iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, marea și adevărata certitudine politică a acestor decenii, și a celor ce vor veni ; numele dumneavoastră va fi totdeauna indisolubil legat de ceea ce s-a numit miracolul românesc. În frunte cu dumneavoastră sintem și mai mindri de apartenența la neamul românesc, în țara minunată, numită România !